

W.A. MOZART

DON JUAN

DEN NY OPERA

DEN NY
OPERA

Kære publikum

På Den Ny Opera – Esbjergs musikdramatiske egns-teater – spænder repertoiret vidt. Tag blot den kommende sæson: Mozarts udødelige *Don Juan*, som De skal høre og se i dag, følges af forestillingen *Mestersangerne paa Møllegaarden* - en operette-film-parodi i værste Morten Korch-stil, *Tryllefløjten for de mindste* - en interaktiv forestilling for og med børnehaverbørn, og tre fine musikdramaer, *Frøkongen*, *Gullivers Rejse* og *Mørkebarnet*, som flere tusinde af Esbjergs skolebørn skal i teateret og opleve.

Endelig - næste sommer: Richard Wagners opera *VALKYRIEN*. Med Sønderjyllands Symfoniorkester i orkestergraven og den amerikanske basbaryton James Johnson i spidsen for en sangerbesætning af international klasse. Og *VALKYRIEN* er blot begyndelsen: Henover årene 2017-2023 er det planen at ny-producere de øvrige tre operaer i *Nibelungens Ring*, for så endelig i 2024 at samle alle fire dele af denne nye Esbjerg-Ring i en række cykliske opførelser. Læs mere på www.dennyopera.dk.

Nu tilbage til i dag – tilbage til Mozarts *DON JUAN*.

Hør, hør, hør Mozarts *Don Juan*! skrev Søren Kierkegaard i København i 1843. Filosofen, der var besat af Mozart og hans *Don Juan*, mente det vist bogstaveligt - dette "hør": Frem for at sidde i et blødt sæde på parkettet foretrak Kierkegaard at finde sig en lyttepost ude på gangen bag teaterets loger. Herfra kunne han – uforstyrret af sangernes gebærder og de maledede scenetæppers op- og nedgang – opleve Mozarts musikalske drama og frit lade det udspille sig i sin egen ideale tankeverden.

Levede han i dag, ville Kierkegaard muligvis være begejstret bruger af alskens elektroniske afspilningsmuligheder. Vi på Den Ny Opera er dog glade for, at De har valgt at sætte dem på et sæde – inde i teatret. For selvom der måske er en smule sandhed i, at Da Ponte og Mozarts *Don Juan* indimellem er lige så meget idé, som det er drama, så forlener det levende opera-teater - med dets levende sangere og musikere, i dekoration, kostumer og lys og i mødet med sit levende publikum - i nuet - dramaet med en særlig gnist, som kun kan findes her. Og den gnist er vigtig – måske vigtigere i dag end nogensinde før!

En stor opera-produktion som denne *Don Juan* er en bekostelig affære. Udover sine faste tilskud fra Esbjerg Kommune og Kulturministeriet har Den Ny Opera endnu engang modtaget helt uundværlig økonomisk støtte fra en række generøse private fonde.

En stor og varm tak skal herfra lyde til:
Dronning Margrethes og Prins Henriks Fond
Augustinus Fonden
Knud Højgaards Fond
Esbjerg Fonden
Beckett Fonden
Toyota Fonden
Dansk Kapelmesterforening
og Foreningen Victor

Mozarts dramatiske musik er på så mange måder ideel. Den er på én gang ét med sin egen tid, 1700-tallets sidste halvdel, og samtidig tidsoverskridende moderne. Derfor har det for os været et oplagt valg, at lægge Mozart og særlig hans *Don Juan* i hænderne på en moderne teater-fortolker som Katrine Wiedemann.

Vi glæder os til, at De skal høre, se og opleve, hvad hun og resten af det kunstneriske hold har fundet frem i værket.

God forestilling!

DON JUAN

Libretto af Lorenzo da Ponte (1749-1838)

Uropført 29. oktober 1787 på Nationalteatret i Prag

Premiere på Den Ny Opera 26. august 2016

Gæstespilspremiere på Folketeatret 2. september 2016

Medvirkende

Don Juan: Jens Søndergaard

Leporello: Morten Staugaard

Donna Anna: Inger Dam-Jensen

Donna Elvira: Liv Oddveig Midtmageli

Don Ottavio: Bo Kristian Jensen

Zerlina: Tuva Semmingsen

Masetto: Joachim Knop

Kommandanten: Jesper Brun-Jensen

Statister: Christiane G. Koch, Andrea Wiedemann
Monberg, Yuki Ravn Liep og Jens August Balling

BAROKKSOLISTENE (27 musikere på originalinstrumenter):

Torun Kirby Torbo, Cecilia Flodén (fløjte), Eduard Wesly, Georg Siebert (obo), Nicole van Bruggen, Lisa Klevit-Ziegler (klarinet), Adrian Rovatkay, Lisa Goldberg (fagot), Georg Köhler, Kerstin Ripa (horn)
Pierre Torwald, Gustav Blomsterberg (trompet), Patrick Raab (pauker) Bjarte Eike, Albrecht Kühner, Laima Olsson, Maria Solgaard, Ali Luthmers, Stefan Lindvall, Øivind Nussle, Raphaëlle Pacault, Naomi Burrell (violin), Rastko Roknic, Anna Roknic Kinman (viola), Mime Brinkmann, Kate Hearne (cello), Mattias Frostensson (kontrabas)

Iscenesættelse: Katrine Wiedemann

Scenografi og kostumer: Maja Ravn

Lysdesign: Antonio Rodrigues-Andersen

Musikalsk ledelse: Lars Ole Mathiasen

Produktionsledelse: Jakob Næslund Madsen

Repetitører: Peter Møllerhøj og Lasse Toft Eriksen

Scenografisk værksted: Frandsens Fabrik

Systue: WEIRDWEAR

Teknik: Jan Frandsen, Nicolai Thorsen, Niclas Eriksen, Christian Fløe, Niels Josva Balling, Lasse Toft Eriksen og Ejnar Balling.

Administration m.m.: Laila Ibsen og Joan Kirk Jensen

Prøvefotos: Nicolai Thorsen

Programredaktion: Susan Pedersen og Lars Ole Mathiasen

Tryk: Rosendahls

Forestillingens varighed er ca. 3 timer inkl. pause
Pause efter ca. 1 time og 25 minutter

Forestillingen synges på dansk i Holger Bolands oversættelse

dennyopera@dennyopera.dk
www.dennyopera.dk

PERSONERNE

Don Juan – adelsmand med umættelig kvindelyst
Leporello – tjener hos Don Juan

Donna Anna – Don Juans seneste erobring
Don Ottavio – Donna Annas mand
Kommandanten – Donna Annas far

Donna Elvira – én af Don Juans tidligere elskerinder

Zerlina – en pige, som skal giftes i dag
Masetto – hendes brudgom

I operaen benævnes halvdelen af karaktererne med den adelige titulering Donna Anna, Donna Elvira og Don Ottavio. For enkelhedens skyld kalder vi dem i det følgende blot for Anna, Elvira og Ottavio. Don Juan får dog lov at beholde sit Don.

HANDLINGEN

AKT I

Don Juan har tilbragt natten hos Anna. Da han - sin sædvane tro – vil smutte fra stedet (videre i sin endeløse jagt efter nye kvinder) løber han ind i Annas far, Kommandanten. En kort kamp mellem de to ender med Kommandantens død.

På sin videre færd render Don Juan først ind i Elvira (en tidligere elskerinde, som ikke kan glemme Don Juan, og som derfor rejser rundt i hælene på ham) og siden i Zerlina og Masetto, hvis bryllupsfest han tilbyder at holde på sit gods (for at komme i lag med bruden, forstås). Masetto (brudgommen) lugter luntten og er ikke begejstret. Hvad Zerlina synes, står ikke helt klart.

Til festen dukker Anna, Elvira og Ottavio op. De bærer masker, og det er deres agt, at afsløre charlatanen og morderen Don Juan. Det lykkes dem sådan set, men 1. akt ender alligevel med at Don Juan slipper bort.

AKT II

Som sit næste bytte har Don Juan udset sig Elviras unge tjenestepige. Han bytter klæder med sin tjener, Leporello. Elvira narres til at tro, at Leporello er Don Juan og drager bort i natten med ham. Masetto dukker bevæbnet op, men ender med at få tæv af (den altså nu som Leporello forklædte) Don Juan.

Efter diverse forviklinger mødes Don Juan og Leporello på en kirkegård. Her giver en statue af den myrdede Kommandant sig til at tale dunder til Don Juan. Don Juan spotter den døde og inviterer ham til middag samme aften. Statuen/Kommandanten indvilliger.

Leporello og Don Juan dækker op til fest. Først ankommer Elvira i et sidste fortvivlet forsøg på at "frelse" Don Juan fra hans skørlevned. Siden dukker den døde Kommandant op...

Operaernes opera

Af Karl Aage Rasmussen

I tidens løb har en veritabel kongerække af historiens bedste hoveder tolket, analyseret og berømmet Mozarts Don Juan - eller Don Giovanni som den hedder på titelbladet. Og at Don Juan hører til i samme olympiske sfære som Michelangelos Sixtinske Kapel eller Shakespeares tragedier, er de fleste vist klar over, også uden adgang til en Kulturkanon. Operaen er på højde med det bedste, der er blevet tænkt, sagt og gjort til alle tider, dens musikalske dybder og den mytiske tematik har beskæftiget store og mindre ånder omtrent siden den blev vist første gang 29. oktober 1787 i Prag. Ti år senere, få uger efter Mozarts død, skrev Goethe til sin ven Schiller: "Don Giovanni er helt for sig, og med Mozarts død er ethvert håb om efterfølgere ude." I slutningen af 1830'erne overværede Søren Kierkegaard gentagne gange operaen på Det Kgl. Teater, og han placerede den resolut "på øverste plads blandt alle klassiske frembringelser". Og for den franske komponist Charles Gounod var den "selve symbolet på dramatisk og musikalsk ufejlbarlighed, på uafbrudt fuldkommenhed."

Lorenzo Da Ponte var jøde, født nær Venezia (og døbt Emmanuel Conegliano), præsteviet, kontroversiel digter og 35 år gammel, da han i 1783 mødte den syv år yngre Mozart ved en "kultursalon" i Wien. Den fremsynede kejser Josef II havde genetableret det italienske operateater i Wien og ansat Da Ponte som librettist, og da Mozart var på konstant jagt efter nye operatekster, indledte de snart det samarbejde, der gjorde dem til operahistoriens absolutte dreamteam. På det tidspunkt havde Mozart allerede komponeret syv italienske og tre tysksprogede operaer, mens Da Ponte endnu kun havde få operatekster bag sig – blandt dem en tekst til teatrets førstekomponist Antonio Salieri. Men Da Ponte havde bred praktisk erfaring med operateater, og med Mozart fik han et uhyre tæt, produktivt og målrettet samarbejde. For

dem begge var kærlighed, elskov og attrå krumtap i enhver operakomedie, i de operaer der kom ud af deres samvirke er den drivende kraft hver gang kønsdrift og kønskamp - Figaros bryllup, Don Giovanni og Così fan tutte blev stjernestunder i musikteatrets historie.

Figaros bryllup fik succes i Wien, men i Prag, i december 1786, blev den en sand triumf som direkte foranledigede den bestilling der blev grundlaget for Don Giovanni. Parret påbegyndte arbejdet i sommeren 1787, men den kejserligt ansatte Da Ponte var nu travl og succesombrust, han havde flere andre opera-projekter i gang. Han kom i tidnød, men fik bistand - sagkyndig, må man tro - af sin venetianske ven Chevallier de Saingalt, bedre kendt som Casanova.

Efter premieren i Prag skrev aviserne at "noget lignende er aldrig hørt". Og sandt nok, de truende akkorder der indleder ouverturen indvarsler en ny æra. En ouverture skulle samle publikums opmærksomhed, men her greb Mozart folk i kraven: Eksplosive akkordslag og dyster melodik varslede om død og helvedes flammer; dertil dommedagsbasuner, den djævelske "tritonus" i harmonikken, uhyggelige skalabevægelser, rugende bastoner og en orkesterklang af uhørt væld.

Mandlige serie-forførelere har formentlig huseret siden tidernes morgen, og i sit vældige essay om Don Juan (trykt 1843 i første del af Enten-Eller) er Søren Kierkegaard da også overbevist om, at Juan-legenden har lige så lange historiske rødder som myten om Faust – dæmonisk sanselighed som modstykke til dæmonisk åndelighed. Litterært dukker legenden op tidligt i 1600-tallet med komedien Spøgefuglen fra Sevilla og stengæsten af en spansk munk, og et halvt århundrede senere skrev Molière sit spil om Dom Juan (band-

lyst af Solkongens censur efter kun én opførelse). Men i sidste halvdel af 1700-tallet blev motivet populært, og Da Ponte lånte/stjal ubekymret fra teksten til en ny italiensk Don Juan-opera som han så i februar 1787 ved karnevallet i Venezia.

Operagenrens kronjuvel fortjener alle de store ord, det siger sig selv. Men får man kun den snart voldsomme, snart småfjollede handling refereret, kan det væld af laurbær der omgiver den nok skabe lidt undren. For dramaturgisk, idémæssigt og psykologisk er Don Juan sandt at sige lidt af et misfoster, og kun (kun?) fordi Mozart investerede et kildevæld af sin ypperste musik i samarbejdet, har operaen opnået urokkelig højstatus. Komponisten var stærkt tiltrukket af emnet, måske avlede Juans maskuline fremfærd hede drømme hos en mand der livet igennem var stærkt tiltrukket af kvinder, men ofte blev håndfast afvist.

Når talløse kunstnere, tænkere og kritikere alligevel har drømt videre om dette værks tematik og persongalleri i bøger, på teatret, på film og i billedkunst, er det måske netop fordi et lystspil med dødelig udgang og mange løse ender gav usædvanlig stort frirum til tolkninger. Det uklare valg af genre - komisk eller tragisk opera? - har paradoksalt nok forlenet Don Juan med et uopslideligt ry som "gådefuld" og

ansporet jagten på gemte meddelelser eller oversete flaskeposter. Ophavsmændene kaldte værket drama giocoso, altså muntert drama. Men undskyld: Hvor munter er en psykopatisk selvoptaget sexgaltning der myrder, voldtager, lyver og bedrager, hvor sjov er en komedie som sender sin helt lukt i helvede? Operaens undertitel var "Den usømmelige afstraffet", men var en belærende moralitet nu pludselig spækket med forklædningsnumre, narrestreger, practical jokes og gemmen-sig-under-bordet, mens en charmetrold og klovn varetog den vigtigste birolle?

Titelfiguren har få forsonende eller sympatiske træk, ikke engang en ordentlig arie. Men vi identificerer os med ham, med hans frækhed, hans selvtilid og hans erotiske ry, og hans voldsomme død opleves derfor både moralsk og dramatisk som urimelig. For bortset fra ham og Leporello er operaen befolket med blodløse stereotyper - Don Ottavio må være den mest småborgerlige operafigur der nogensinde er skrevet uødkelige arier til.

Interessen har især samlet sig om Juans personlighed - eller mangel på samme. Når han i operaens slutning forurettet afviser at angre lige indtil flammerne opsluger ham, revolterer han så mod datidens konventioner og trossætninger? Eller er han blot en moralsk korrump misbruger som tror sig berettiget til at udnytte alt og alle? Eller er han måske en viljeløs stakkel drevet rundt af, hvad den franske filosof Michel Foucault beskrev som "seksualitetens dystre vanvid"?

Kierkegaards grundtese i sit dybsindige essay om "det Musicals-Erotiske" er at sprog er et medium for tid, varighed og eftertanke, mens musikken er øjeblikkets, umiddelbarhedens medium. Og det sanseligt erotiske er det mest umiddelbare, det mindst reflekterede vi har. "Musikken udtrykker det umiddelbare. I sproget ligger refleksionen." Syndigt eller dæmonisk bliver det sanselige først når eftertanke, planlægning og varighed sætter ind. Hævder filosofen.

Den uimodståeligt sanselige Don må vi dog fantasere os til, i operaen er alle hans erobringer fortid. Og til slut beklager kujonen, klovn, vendekåben Leporello ikke med ét ord sin herres grumme skæbne. Kierkegaard ser Juan som udtryk for sanselighedens spontane her-og-nu, men i Leporellos øjne er han ganske ligetil: han forfører pe'l piacer di porle in lista, for glæden ved at kunne skrive endnu en erobring på sin liste!

Nu gør Don Juan ikke blot Lykke blandt Pigerne, men han gør Pigerne lykkelige og – ulykkelige, men besynderligt nok, saaledes er det de vil have det, og det var en daarlig Pige, der ikke ønskede at blive ulykkelig for engang at have været lykkelig med Don Juan.

... at Don Juan ikke skal sees men høres. Derfor gør jeg det heller ikke men jeg siger: kan Du ikke ved at høre Don Juan faae en Forestilling om ham, saa kan Du det aldrig. Hør hans Livs Begyndelse; som Lynet vikler sig ud af Tordenskyens Mørke, saaledes bryder han frem af Alvorens Dyb, hurtigere end Lynets Fart, ustadigere end denne og dog ligesaa taktfast; hør hvor han styrter sig ned i Livets Mangfoldighed, hvor han bryder sig mod dens faste Dæmning, hør disse lette dansende Violintoner, hør Glædens Vink, hør Lystens Jubel, hør Nydelsens festlige Salighed; hør hans vilde Flugt, sig selv iler han forbi, stedse hurtigere, stedse ustandseligere, hør Lidenskabens tøilesløse Begjæring, hør Elskovens Susen, hør Fristelsens Hvisken, hør Forførelsens Hvirvel, hør Øieblikkets Stilhed - hør, hør, hør Mozarts Don Juan"

Søren Kierkegaard, i "Enten-Eller" 1843

Curriculum Vitae

Jens Søndergaard (Don Juan) debuterede i 2003 fra Opera-Akademiet i København. I årene 2004-2007 var han en del af solistensemblet ved Das Deutsche Nationaltheater Weimar. Herhjemme har Jens Søndergaard medvirket i en lang række operaproduktioner på Den Jyske Opera, Den Fynske Opera, Det Kgl. Teater og Den Ny Opera. I de seneste sæsoner har han sunget partier i ny-skrevne operaer som *Babel* og *Min far* og *Vrede Mand* af Steingrimur Rohloff, og *Andre Bygninger* af Andy Pape. I 2014 modtog Jens Søndergaard Aalborg Operapris og i 2015 den prestigefulde Aksel Schiøtz-pris. På Den Ny Opera har Jens Søndergaard tidligere bl.a. sunget Guglielmo i *Così fan tutte* og Aslak i *Is-slottet*.

Morten Staugaard (Leporello) er oprindelig uddannet skuespiller på Skuespillerskolen ved Odense Teater men har efterfølgende uddannet sig som klassisk sanger. Han har siden 2014 været tilknyttet solistensemblet på Det Kongelige Teater og har her senest bl.a. sunget Sort Minister i *Le Grand Macabre*, Samuel i *Saul* og *David* og Bartolo i *Figaros Bryllup*. Morten Staugaard har tidligere været 5 år på Ålborg Teater. I København har han bl.a. spillet på Betty Nansen Teatret, Østre Gasværk, Det Kgl. Teater og Det Ny Teater. Morten Staugaard har lagt stemme til et utal af tegnefilm og serier. På Den Ny Opera, Esbjerg har han tidligere sunget Sarastro i *Tryllefløjten*, Bjarne i *Halløj i firmaet* og Bartolo i *Barberen i Sevilla*.

Inger Dam-Jensen (Donna Anna) har siden sin debut markeret sig som én af sin generations førende danske sopraner. Hendes internationale karriere blev kickstartet i 1993, da hun vandt sangkonkurrencen Cardiff Singer of the World, og siden da har hun sunget et utal af opera- og koncertpartier med orkestre og dirigenter over hele verden. Gennem det meste af sin hidtidige karriere har Inger Dam-Jensen været tilknyttet Det Kgl. Teaters solistensemble og har sideløbende gæstet operahuse som f.eks. Covent Garden i London, Bastilleoperaen og Opéra National i Paris og Teatro Colón i Buenos Aires. Inger Dam-Jensen

medvirker på en række CD- og DVD-indspilninger heriblandt Det Kgl. Teaters roste produktioner af Händel-operaerne *Giulio Cesare* og *Partenope*. Inger Dam-Jensen har modtaget et væld af hæderspriser og legater; heriblandt Årets Reumert (2003) som Årets Sanger.

Bo Kristian Jensen (Don Ottavio) er uddannet ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, Oberlin Conservatory of Music i Ohio og Operaakademiet i København. I perioden 2006-2012 var han medlem af solistensemblet på Det Kongelige Teater, hvor han har sunget roller som Tamino i *Tryllefløjten*, Don Ottavio i *Don Giovanni*, Grev Almaviva i *Barberen i Sevilla*, Emilio i Händels *Partenope* og Camille de Rossillon i *Den Glade Enke*. Herudover har Bo Kristian Jensen medvirket i operaproduktioner ved operafestivalen i Aix en Provence, Promenadekoncerterne i Royal Albert Hall, Deutsche Oper am Rhein, Opera Nordfjord i Norge, Århus Sommeropera, Den Fynske Opera og Den Jyske Opera.

Liv Oddveig Midtmageli (Donna Elvira) har sunget en lang række partier på Den Ny Opera, Århus Sommeropera, Den Fynske Opera og Operaen i Midten. Blandt rollerne kan nævnes: Carmen, Grevinden i *Figaros Bryllup*, Pernille i *Maskerade*, Grimgerde i *Valkyrien*, Elvira i *Don Juan* og Rosina i *Barberen i Sevilla*. På Den Ny Opera medvirkede Liv Oddveig Midtmageli senest i 2015 med stor succes i rollen som Ethel Rosenberg i Rhea Leman og Joachim Holbeks opera *The Rosenbergs*. Hun er efterspurgt som fortolker af moderne opera, og har gennem årene medvirket i uropførelser af værker af Peter Bruun, John Frandsen, Erik Bach m.fl.

Tuva Semmingsen (Zerlina) debuterede i 1999 på Det Kgl. Teater som Cherubino i *Figaros Bryllup*. Som medlem af solistensemblet samme sted har hun gjort sig bemærket i roller som Sesto i *Julius Cæsar*, Angelina i *Askepot*, Minerva og Melanto i *Odysseus hjemkomst*, Rosina i *Barberen i Sevilla*, Rosmira i *Partenope*, Dryade

i *Ariadne auf Naxos*, og Melisande i *Pelleas et Melisande*. Tuva Semmingsens særlige forkærlighed for barokmusik har ført til samarbejde med bl.a. Concerto Copenhagen, Le concert d'Astrée og Les Arts Florissants. Med ensemblet Baroksolistene har hun bl.a. indspillet soundtracket til von Triers film *"Antichrist"*. Sæsonen 16/17 byder på Danmarksturné med en ny-skrevet musical af Bent Fabricius-Bjerre, produceret af Folkeoperaen.

Joachim Knop (Masetto) er uddannet på Operaakademiet ved Det Kgl. Teater. Han har bl.a. sunget Wilhelm i Tom Waits' *The Black Rider* på Betty Nansen Teatret, Fiddelihiut i Fuzzys børneopera *Heksemutter Mortensen* og Hubert i *Brødrene Løvehjerte* på Det Kgl. Teater, Ping i *Turandot* på Malmö Musikteater, Schauvard i La Bohème og Papageno i *Tryllefløjten* på Den Jyske Opera, og Frederik i *Elsk mig i Nat* i Tivoli. Som skuespiller debuterede Joachim i filmen *Drengene fra Skt. Petri* og har siden medvirket i flere spillefilm, blandt andet filmene om *Anja* og *Viktor*. Denne sæson medvirker han blandt andet i en ny-skrevet musical af Bent Fabricius-Bjerre samt det musikalske comedyshow *Den Nøgne Sandhed – Klædt af til skindet*.

Jesper Brun-Jensen (Kommandanten) er uddannet ved Statskonservatoriet i Sofia, Bulgarien. I Danmark debuterede han i 1983 på Den Jyske Opera. Her har Jesper Brun-Jensen siden sunget en lang række roller bl.a. Osmín i *Bortførelsen fra Seraillet*, Hunding i *Valkyrien*, Fafner i *Rhinguldet* og *Siegfried*, Basilio i *Barberen i Sevilla*, Colline og Alcindoro i *La Bohème*, Sarastro i *Tryllefløjten* og Alfred Doolittle i *My Fair Lady*. Han har sunget partier på Aarhus Sommeropera, Den Fynske Opera, Opera Vest i Bergen og operaen i Kristiansund. På Den Ny Opera har Jesper Brun-Jensen tidligere sunget Hunding i *Valkyrien*, Fafner i *Rhinguldet* og *Siegfried* og Basilio i *Barberen i Sevilla*. Næste sommer vender han tilbage som Hunding i Den Ny Operas nyopsætning af Richard Wagners opera *Valkyrien*.

Katrine Wiedemann (Iscenesættelse) har gennem årene høstet utallige stjerner og anmelderroser for en perlerække af spændende og skelsættende teateriscenesættelser. I 2006 indkasserede hun en Reumert som Årets Instruktør, samtidig med at hendes iscenesættelse af *Havfruen* på Kaleidoskop løb med Reumerten som Årets Forestilling. Igen i 2008 modtog en af Katrine Wiedemanns forestillinger Reumert-prisen

Maja Ravn (Scenografi) er én af Danmarks travleste kvinder inden for sit felt. Siden afgang fra Statens Teaterskole i 1993, har Maja kreeret utallige scenografier og kostumedesigns til store såvel som små scener i ind- og udland. Ved Reumert-uddelingen i 2008 hentede Maja Ravn prisen som Årets Scenograf for scenografien til *Et Drømmespil* på Betty Nansen Teatret. Fra de seneste sæsoner kan nævnes: *Foråret på Republique*, *Vintersolhverv* og *Erasmus Montanus* på Det Kgl. Teater, *Bunbury* på Aalborg Teater, *Indenfor murene* på Folketeatret, *Farlige Forbindelser* på Rezidenz Theater München, *Hamlet* på Uppsala Stadsteater og *Kameliadamen* på Stockholms Stadsteater.

som Årets Forestilling – denne gang var det for Betty Nansen Teatrets produktion af *Et Drømmespil*. Betty Nansen Teatret har været en fast tilbagevendende scene for anmelderroste Wiedemann-iscenesættelser, som *The Black Rider*, *Don Quixote*, *Bliktrømmen* og *Maria Stuart*. Herudover er det blevet til produktioner på bl.a. Det Kongelige Teater, Rezidenz Theater München, Stockholms Stadsteater, Dramaten, Göteborg Stadsteater, Aveny-T, Kaleidoskop og Gasværket. Mozarts Don Juan på Den Ny Opera er Katrine Wiedemanns anden opera-produktion. I 2008 iscenesatte hun uropførelsen af Joachim Holbeks opera *Brødrene Løvehjerte* på Operaen i København.

I den kommende sæson er Katrine Wiedemann bl.a. aktuell med forestillingen *Vredens Druer* på Betty Nansen Teatret og *Et Vintereventyr* på Republique.

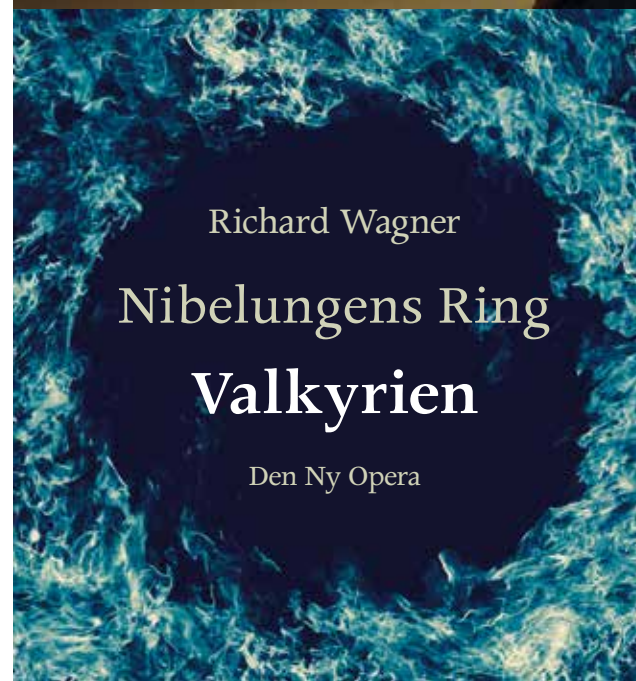

I den kommende sæson danner Maja Ravn igen par-løb med Katrine Wiedemann med opsætningen af *Vredens Druer* på Betty Nansen Teatret.

Antonio Rodrigues-Andersen (Lysdesign) er uddannet fra statens teaterskole i 2002 og har siden leveret lysdesign til mere end 70 teaterproduktioner. Blandt de seneste kan nævnes *Onde Ånder* på Det Kongelige teater, *Spørg de voksne* på Republique, *Venter på Godot* på Norges Riksteater, *Sne* på Husets Teater, *Det gode liv* på AvenyT og *Dæmoner og Kameliadamen* på Stockholms Stadsteater.

Lars Ole Mathiasen (Musikalsk ledelse) er uddannet ved Kungliga Musikhögskolan i Stockholm og Det Kgl. Danske Musikkonservatorium. Sammen med sangerne Martin Guldborg og Ole Justesen stod han i 1999 bag skabelsen kompagniet Den Ny Opera, hvor han siden 2010 har beklædt posten som operachef. Lars Ole Mathiasen har gennem årene dirigeret en lang række forestillinger på Den Ny Opera, heriblandt samtlige fire dele af Richard Wagners opera-tetralogi *Nibelungens Ring*. I 2013 modtog Lars Ole Mathiasen Lauritzen Fondens Visionspris.

I **Barokksolistene** har Den Ny Opera siden 2006 haft en fantastisk samspilspartner. Foreløbig er det blevet til fem store opera-produktioner med Rossinis *Barberer i Sevilla* i 2014 som den seneste. Baseret i Norge samler Barokksolistene en skare af Europas fineste musikere på original-instrumenter. Ensemblet hylder mangfoldighed og virtuositet både i de kreative programmer og i spillestilen. Deres repertoire udforsker primært musikken før 1800, men de har igennem flere år sideløbende udviklet innovative crossover projekter med musikere fra bl.a. jazzverdenen. I 2015 tog koncertmester Bjarte Eike og Barokksolistene London med storm ved to koncerter i Shakespeare's Globe Theater. Efterfølgende blev ensemblet inviteret til, i april i år, at skabe og indspille soundtracket til Globe's store multi-medie-projekt i forbindelse med 400-året for Shakespeares død: *The Complete Walk* – 37 ti-minutters videofilm på 37 skærme langs en 4 kilometer lang rute mellem Westminster og Tower Bridge.

Wotan: James Johnson
Brünnhilde: Annalena Persson
Sieglinde: Cornelia Beskow
Siegmund: Magnus Vigilius
Fricka: Randi Stene
Hunding: Jesper Brun-Jensen

Iscenesættelse: Kasper Wilton
Scenografi: Marie í Dali
Lysdesign: Michael Breiner

SØNDERJYLLANDS SYMFONIORKESTER
Musikalsk ledelse: Lars Ole Mathiasen

Musikhuset Esbjerg 25. – 29. august 2017
Billetter og info: www.dennyopera.dk

